

Слово Боже *(на неділю)*

Ап. – Еф. 221 зач. 2, 14-22.

Браття, Христос — наш мир, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши своїм тілом стіну, що була перегородою, тобто ворожнечу, і скасував закон заповідей своїми постановами на те, щоб із двох зробити в собі одну нову людину, вчинивши мир між нами, і щоб примирити їх обох в однім тілі з Богом через хрест, убивши на ньому ворожнечу. Він прийшов і благовістив мир вам, що були далеко, і мир тим, що були близько; бо через нього, одні й другі, маємо доступ до Отця в однім Дусі. Отже, ви не чужинці більше і не приходні, але співгромадяни святих і домашні Божі, будовані на підвалині апостолів і пророків, а наріжним каменем – самим Ісус-Христом. На ньому вся будівля, міцно споєна, росте у святий храм у Господі; на ньому ви теж будетеся разом на житло Бога в Дусі.

Єв. – Лк. 39 зач. 8, 41-56.

В той час один чоловік приступив до Ісуса, Яір на ім'я, що був головою синагоги. Припавши до ніг Ісуса, він став просити зайти до нього в хату, бо була в нього дочка одиначка, яких дванадцять років, і вона вмирала. І як він ішов туди, люди тиснулися до нього. Аж тут якась жінка, що була хвора дванадцять років на кровотечу й витратила на лікарів увесь свій прожиток, і ніхто з них не міг її зцілити, підійшовши ззаду, доторкнулась краю його одежі і вмиль стала здоровою – спинилась її кровотеча. Ісус спитав: – Хто доторкнувся мене? А що всі відпекувались, Петро мовив: – Наставниче, люди коло тебе товпляться й тиснуться! Ісус сказав: – Хтось доторкнувся до мене, бо я чув, як сила вийшла з мене. Побачивши жінка, що не втаїться, тремтячи підійшла й упавши йому до ніг, призналася перед усіма людьми, чому до нього доторкнулась і як негайно одужала. Сказав їй Ісус: – Дочко, віра твоя спасла тебе, іди в мирі! Він говорив іще, як ось приходять хтось від голови синагоги й каже: – Твоя дочка померла, не турбуй більш учителя. Ісус почувши це, озвався до нього: – Не бійся, тільки віруй, і вона спасеться. Прийшовши до хати, він не пустив нікого з собою всередину, крім Петра, Івана та Якова з батьком та матір'ю дитини. Всі плакали за нею й голосили. Він мовив: – Не плачте, вона не вмерла, вона спить. Ті сміялися з нього, бо знали, що вмерла. Тоді він узяв її за руку й голосно промовив: – Дівчино, пробудися! І дух її вернувся до неї, і вона вмиль встала. Він велів дати їй їсти. Батьки ж її були здивовані вельми, та наказав їм нікому не говорити, що сталося.

Піст перед празником Христового Різдва

МЕТА РІЗДВЯНОГО ПОСТУ

3 давніх-давен празник Христового Різдва був на рівні з празником Христового Воскресення. Тому й церковний устав дивиться на Христове Різдво, як на другу Пасху. У старих типіках і богослужбовому псалтирі під 25 грудня є така примітка: "Пасха, празник триденний". Тож, як до празника Пасхи вірні готувалися молитвою і постом, так і різдвяний піст став для них часом приготування до приходу Спасителя. Симеон Солунський († 1429) каже: "Цей сорокаденний піст схожий на піст Мойсея, який постив 40 днів і ночей та прийняв таблиці Божих Заповідей. Постім і ми 40 днів і приймемо живе Слово Боже, воплочене від Діви і причастимось Його Тіла".

Різдвяний піст став для Церкви також символом молитов і постів старозавітних патріархів і пророків, які з тугою очікували приходу Месії. Під час цього посту свята Церква, бажаючи скріпити своїх вірних прикладом святих Старого й Нового Завітів, вшановує пам'ять деяких пророків, а саме: пророка Авдія – 19. 11, Наума – 1. 12, Авакума – 2. 12, Софонії – 3. 12, Агея – 16. 12 і Даниїла – 17. 12; святих апостолів Матея – 16. 11 і Андрія – 30. 11; святителя Миколая – 6. 12; преподобних Йоана Дамаскина – 4. 12 і Сави Освяченого – 5. 12; визначних мучеників і мучениць: Гурія – 15. 11, Катерини – 24. 11, Варвари – 4. 12, Євстратія – 13. 12, Ігнатія Богоносця – 20. 12, Анастасії – 22. 12 і Євгенії – 24. 12, а вкінці дві останні неділі присвячені всім старозавітним праотцям і отцям.

Наша Церква має прадавню традицію, за якою вірні готуються до празника Христового Різдва не тільки молитвою і постом, але й святими таїнством сповіді і святого причастя. Київський митрополит Георгій (1072-1073) у своєму "Білеческому Уставі" приписує причащатися, між іншим, і на Христове Різдво (§ 9). Святий Йосафат у своїх "Правилах для священників" радить їм заохочувати вірних до сповіді під час Пилипівки. Київський Митрополит Петро Могила († 1647) у требнику доручає вірним сповідь і причастя під час кожного з чотирьох річних постів. Замойський Синод (1720) поручає сповідь і причастя принаймні три рази в році – на Пасху, Успення Богородиці і Христове Різдво. Цей

синод приписує поміркованість від набілу через цілу Пилипівку. Львівський Синод (1891) дещо злагіднює різдвяний піст, дозволяючи в понеділок, середу й п'ятницю набіл, а інші чотири дні тижня м'ясні страви, але зобов'язує священників відмовляти п'ятдесятний псалом, а миряни мають проказувати: п'ять "Отче наш" і п'ять "Богородице Діво" перед обідом і перед вечерею.

ТРИВАЛІСТЬ РІЗДВЯНОГО ПОСТУ

1. На Заході

Собор у Сарагосці (380) приписує тритижневий піст перед празником Богоявлення, що в той час ще було разом з Христовим Різдрвом. Собор у Маконі (581), Франція практику турської єпархії, яка, починаючи від святого Мартина (11 листопада), дотримувалася посту три рази на тиждень, поширила на всю країну. Через те, що цей піст на Заході починався від празника святого Мартина, то отримав назву посту святого Мартина. З часом цей піст з трьох тижнів збільшився до 40 днів, на зразок посту перед празником Пасхи. Папа Григорій VII (1073-1085) скоротив число неділей адвенту на чотири, що мало б символічно означати чотири тисячі літ до Христового приходу.

2. На Сході

Хоч тут різдвяний піст починався від 14 листопада, його тривалість довгий час була невизначеною і спірною. Причиною було те, що на Сході тільки пасхальний піст був приписаний законами Церкви, а три інші річні пости – піст святих апостолів, Успення Богородиці і різдвяний, увійшли в практику через звичай. Ще у IX ст. на Сході були спори щодо тривалості цього посту. У творі, який приписують антіохійському патріярхові, Анастасієві Синаїтові (561-600) Про три Чотирнадцятниці йдеться про спори щодо обов'язку різдвяного посту та про те, що його встановлення не вважали за апостольське, а монаше, а також про те, що його тривалість скорочували до 18, 12, 6 або 4 днів. Автор намагається боронити апостольське походження і загальний обов'язок різдвяного посту і при цьому покликається на передання про святого апостола Пилипа. У переданні сказано, що святий Пилип перед своєю мученицькою смертю просив у Бога кари для

своїх мучителів. За те йому було об'явлено, що він як покуту 40 днів після смерті не зможе увійти до раю. Тому святий Пилип просив інших апостолів, щоб за нього постили 40 днів, а апостоли всім вірним доручили 40-денний піст.

Є деякі застереження щодо твору "Про Три Чотиридесятниці". Історики вважають, що цей твір не міг з'явитися раніше, ніж у IX ст. тому, що він говорить про успенський піст, про який до IX ст. ще не знали.

В Антіохії про різдвяний піст, який починався першого грудня, знали з початку VI ст. У той час він був і в Єрусалимі і тривав там 40 днів. У IX ст. Студійський Устав уже подає точні приписи щодо їди під час посту святого Пилипа.

Остаточно усталили час різдвяного посту на Соборі 1166 року в Царгороді за патріярха Луки Хризоверга і цісаря Мануїла Комнена. Цей Собор приписує сорокаденний піст перед Христовим Різдом і каже його починати від дня святого Пилипа, тобто від 14 листопада. Через це він отримав назву посту святого Пилипа, або Пилипівки.

Антіохійський патріярх, Теодор Вальсамон (1185-1204), пояснюючи це рішення Собору, каже, що цей піст у цілості зобов'язує монахів, а миряни можуть скорочувати його до сімох днів. За свідченням візантійського письменника Георгія Кодина († к. 1450) на царському дворі в Царгороді різдвяний піст продовжувався сорок днів.

На Русі-Україні в домонгольській добі були, крім пасхального, ще три інші річні пости. Про це сказано у "Білеческім Уставі" київського митрополита Георгія. Пости починалися у той самий час, що й сьогодні, тільки не було скрізь успенського посту, а якщо й був, то був коротший. Митрополит Георгій називає різдвяний піст Пилипівкою, а це значить, що він починався від святого Пилипа, тобто 14 листопада. Під час Пилипівки він приписує такий самий піст і поклони, як у Петрівку: їсти раз на день, без молока і м'яса, а в суботу й неділю дозволяє рибу два рази на день (§ 4). Київський митрополит Максим (1283-1305) називає різдвяний піст Чотиридесятницею.

У наш час свята Церква з різних причин досить злагіднила дуже строгі пости, які були раніше, і залишила їх радше добрій волі вірних. Та це не означає, що ми не зобов'язані до практики духа жертви, спокути й посту. Хай, отже, любов до Христа Господа, добро нашої душі та любов нашої священної традиції будуть для нас головними спонуками в тому, щоб кожного разу до зустрічі празника Христового Різдва ми приготувляли наше серце й душу молитвою, постом і святими Таїнствами. Будьмо свідомі того, що через щире й ревне духовне приготування, наше серце стане достойним того, щоб в ньому народився Ісус Христос своєю ласкою, любов'ю і миром.

о.Юліан КАТРИЙ "Пізнай Свій Обряд"

Розумій молитву

3. Річне коло богослужінь

Церква сповідує Пасхальне таїнство також у празники своїх святих, які з Христом співстраждали і з Ним були прославлені. Вона подає приклад їхнього життя вірним для наслідування, щоб привести всіх у Святому Дусі через Христа до Отця. Літургійний спомин святих здійснюється в богослужінні й почитанні їхніх ікон та мощей. Датою почитання святих є зазвичай день їхньої смерті, тобто «народження до неба», а також день віднайдення або перенесення їхніх мощей. Кожний день церковного календаря присвячений

6. Нерухоме коло богослужінь (Мінея)

визначеним святым. Літургійні служби святым зібрані по місяцях у дванадцятьох книгах, які називаються мінеями (з грецької місячний).

Християнські батьки у таїнстві Хрещення дають своїм новонародженим дітям переважно імена християнських святих. У наданні імені встановлюється духовний зв'язок між святим і людиною, яка отримує його ім'я. За давнім церковним звичаєм, діти отримують ім'я того святого, у день якого вони народилися.

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 577-578

Розклад богослужінь

Понеділок 23.11 - Свв. апп. Ераста, Олімпа, Родіона і тих, що з ними.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Вівторок 24.11 - Свв. мчч. Мини, Віктора й Вінкентія. Св. мч. Стефаніди. Прп. й ісп. Теодора Студита.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Середа 25.11 - Св. свцмч. Йосафата, архієп. Полоцького. Св. Йоана Милостивого, патріарха Олександрійського. Прп. Ніла.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Четвер 26.11 - Св. Йоана Золотоустого, архієп. Царгородського.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

П'ятниця 27.11 - Св. і всехв. ап. Филипа.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Субота 28.11 - Свв. мчч. й ісповідників Гурія, Самона й Авіва. Початок Різдвяного посту.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення) **LIVE**

18:00 – Велика Вечірня та Утрєня **НАЖИВО від Живе ТБ**

Неділя 29.11 - Нєділя 25-та по Зісланні Святого Духа. Св. ап. і євангєліста Матєя.

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія

11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО від Живе ТБ**

18:00 – Вечірня, Акафіст

НАГОДУЙ БІДНОГО – безстрокова акція УГКЦ

«Йдеться не про одноразову справу, а активізацію такого типу соціального служіння в наших парафіях загалом. Тобто збірки проводитимуться постійно і безстроково. Бо правдоподібно, питання харчування, забезпечення базових потреб наших людей буде одним із великих соціальних викликів цієї зими і наступної весни», – вважає Блаженніший Святослав. «Просимо всіх принести до храму харчі, які можуть зберігатися. Крупи, макарони, олію, які можна було б зібрати і за потреби нагодувати голодного. Прагну, щоб ця акція стала конкретним способом, як ми засвідчимо нашу віру в непростих обставинах пандемії кінця 2020 року», – зазначив духовний лідер українців. Глава УГКЦ відзначив сумну статистику в Україні: «Тільки державна статистика офіційно говорить, що чверть населення України перебуває за межею бідності. Туди належать 80 відсотків пенсіонерів. Також зростає кількість безробітних в Україні, яка наближається до двох мільйонів».

Патріарший собор Воскрєсіння Христового УГКЦ, запрошує на курс передшлюбних наук з 2 по 12 грудня 2020 року, в режимі онлайн.

Теми зустрічей: заручини

як нагода пізнати один одного та навчитися правильно будувати діалог; Тайнство шлюбу та церковне право про шлюб; потреби чоловіка і жінки; статевість як Божий дар та відповідальне батьківство; родина – домашня церква: молитовне життя сім'ї, наука прощення; виклики, які стають перед подружжям, та шляхи їх подолання.

Початок зустрічей о 19:00!

Детальніше: nazustrich.lyubovi@gmail.com

Благодійний внесок за участь – 350 грн за курс.

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715

рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТІАРШОГО СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299

Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

 sobor.ugcc.church

 [@sobor.voskresinnia](https://www.instagram.com/sobor.voskresinnia)

 cathedral.ugcc@gmail.com

 t.me/sobor_voskresinnia

 (067) 653-07-31

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна